

ni pripravil trdnega stališča, s katerega se predmet lahko ogleda od vseh strani. Velika površnost je trditev, da bi bil jaz v Antologiji imenoval Prešernovo poezijo kakor „trubadurstvo“ (pisal sem: „V svoji Juliji je kot trubadur opeval svoj ideal“); velika površnost je sploh, da gospod Zupančič očitvidno ne pozna polemike v „Gorenjcu“ in poročila v „Savremenuku“, ki bije boj z „Matico Hrvatsko“, a imenuje knjigo ipak „bogato sadržaja“ in je iz nje posebno pohvalil baš moderno. „Prikrte jezice“ zoper moderno ni v meni; če bi kaj bilo, bi bila to poštena jeza, ogorčenost ali oduševljenje; sicer pa se jaz tam ne jezim, kjer mi je soditi.

Dr. Fr. Ilešič.

Jugoslovanska biblioteka — Cankarjeve „Vinjete“. Poseben uredniški odbor je pričel v Belgradu izdajati zbirko jugoslovanskih spisov z naslovom „Jugoslovanska biblioteka“ (v cirilici). — V oglasu k prvi številki so razložena načela, merodajna za to podjetje. Istina je namreč, da jugoslovanski narodi medsebojnih slovstev nikakor ne poznajo dovolj; in vendar imajo tudi ta slovstva svoje markantne književnike, ki bi v velikih odnošajih dosegli tudi kvantitativno primerno uvaževanje. Zato hoče ta „biblioteka“ pripomoči srbskemu občinstvu do spoznavanja jugoslovanskih slovstev, češ, čas je v to ugoden.

Svoj namen nameravajo uredniki doseči s tem, da bodo izdali vsak mesec knjižico v 12°, s potrebnim predgovorom, a potem bo sledil tekst kakega jugoslovanskega spisa. Štirje zvezčiči bodo tvorili eno „kolo“; v prvem zvezku bo slovenski spis, v drugem hrvaški, v tretjem bolgarski, v četrtem srbski; potem se bo začelo novo „kolo“. Spisi bodo izhajali vsi v cirilici in v srbskem jeziku.

Kot prvi zvezek prvega kola je izšlo 7 Cankarjevih „Vinjet“ („O človeku, ki je izgubil prepričanje“, „Mrtvi nočejo“, „Matilda“, „Jedna sama noč“, „Original“, „Moja miznica“, „V pozni jeseni“) v srbskem prevodu, ki ga je oskrbel M. Ivković. — Predgovor, ki govori o Cankarju, je kratko, jedrnato pisan; pritrjujemo mu v označenju „Vinjet“, da se v njih kažejo vse posebnosti Cankarjeve . . .

Podjetje priporočamo čitajočemu občinstvu, najbolj seveda tistim, ki se hočejo naučiti srbohrvaščine in cirilskega tiska. — Celoletna naročnina znaša 5 dinarjev in se pošilja prof. Ž. O. Dačiću v Belgrad.

Dr. Jos. Tominšek.

Srednješolska izvestja leta 1907.

Izvestje I. c. kr. drž. gimn. v Ljubljani prinaša spis: A. Paulin: Übersicht der in Krain bisher nachgewiesenen Formen aus der Gattung *Alchemilla* L. 17 strani.

Na polju naše domače floristike tako uspešno delavni prof. Paulin je popisal v tej razpravi vse na Kranjskem v naradi rastoče vrste iz skupine *Alchemilla* L. Precizna, nedvoumna karakterizacija posameznih vrst nam odkriva sistematikastrokovnjaka. Le komur so znane težkoče, s katerimi se je često boriti botaniku pri identifikaciji kake rastline z že prej poznano in popisano rastlinsko vrsto, in kdor ve, kako težko je včas določiti rastlinske vrste in varietete, bo znal dostojno ceniti znanstveno delo, ki je koncentrirano v tej 17 strani obsegajoči razpravi. Posebne vrednosti so tudi posameznim diagnozam pridejani rastlinsko-geografski podatki, ki bodo tedaj, ko bode ležala pred nami izgotovljena Paulinova „*Flora exsiccata Carniolica*“, neprecenljive važnosti za raziskavanje rastlinsko-geografske ekologije, osvetlile bodo pa morda tudi filogenijo in počasno medsebojno premikanje raznih zaokroženih florističnih naših okrajev. K slovenskim izrazom za „*Alchemilla*“ bi bilo še dodejati že v Pohlinozem „besedišču“ zapisani izraz „ebrasheza“ in v Joschu se nahajajoče ime „devetih grbov trava“.

Pavelj Grošelj.